

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (drugi senat)

z dne 16. maja 2013*

„Javni uslužbenci — Socialna varnost — Huda bolezen — Pojem — Hospitalizacija — Kritje — Neposredno plačilo s strani urada za obračun — Neobstoj zgornje meje za stroške nastanitve v SIP — Obveznost predhodne obvestitve zavarovanca v primeru prekomerno visokega računa“

V zadevi F-104/10,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 270 PDEU, ki se za Pogodbo ESAE uporablja na podlagi člena 106a Pogodbe ESAE,

Mario Alberto de Pretis Cagnodo, nekdanji uradnik Evropske komisije,

Serena Trampuz de Pretis Cagnodo, njegova žena,

skupaj stanujoča v Trstu (Italija), ki ju zastopa C. Falagiani, odvetnik,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata J. Currall in D. Martin, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnik,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat),

v sestavi M. I. Rofes i Pujol (poročevalka), predsednica, I. Boruta, sodnica, in K. Bradley, sodnik,

sodni tajnik: J. Tomac, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. junija 2012,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 M. A. de Pretis Cagnodo in njegova žena S. Trampuz de Pretis Cagnodo sta v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence 21. oktobra 2010 vložila to tožbo, s katero predlagata, naj se odločba urada za obračun Ispra (Italija) (v nadaljevanju: urad za obračun) skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja (v nadaljevanju: SSZZ), kakor je razvidna iz plačilnega naloga št. 10 z dne 1. oktobra 2009, s katero je bilo odločeno, da se zavrne povračilo stroškov hospitalizacije S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki so nastali

* Jezik postopka: italijanščina.

med 13. februarjem 2009 in 25. marcem 2009, v višini 100 % in da se M. A. de Pretis Cagnodu prepusti plačilo zneska 28.800 EUR za stroške nastanitve v času hospitalizacije, ki se štejejo za previsoke, razglasi za nično.

Pravni okvir

- 2 Člen 72 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporabi v tem sporu, (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:

„1. Uradnik, njegov zakonski partner, če ta ni upravičen do dajatev iste vrste in enake ravni na podlagi katere koli druge zakonske določbe ali predpisov, njegovi otroci in drugi vzdrževani družinski člani v smislu člena 2 priloge VII so zdravstveno zavarovani do višine 80 % nastalih stroškov ob upoštevanju pravil, ki jih sporazumno pripravijo institucije [Unije] po posvetovanju z odborom za Kadrovske predpise. Ta stopnja se poveša na 85 % za naslednje storitve: posvetovanja in obiski, kirurške operacije, hospitalizacija, farmacevtski proizvodi, radiologija, analize, laboratorijski testi in proteze na recept razen zobnih. Stopnja se poveša na 100 % ob tuberkulozi, otroški paralizi, raku, duševni bolezni in drugih boleznih, ki jih organ, pristojen za imenovanja, prizna kot primerljivo težke bolezni, ter za zgodnje odkrivanje bolezni in porod. Vendar pa se stoddstotno povračilo ne uporabi ob poklicnih boleznih ali nesrečah, za katere se uporabi člen 73.

[...]

2. Uradnik, ki je do 63. leta starosti delal v [Uniji] ali ki prejema invalidnino, je po prenehanju delovnega razmerja upravičen do dajatev, predvidenih v odstavku 1. Znesek prispevka se izračuna na podlagi njegove pokojnine ali invalidnine.

[...]

2a. Pravice iz odstavka 1 pripadajo tudi naslednjim osebam, pod pogojem, da nimajo zaposlitve ali dela:

- (i) nekdanjim uradnikom, upravičenim do starostne pokojnine, ki so prenehali delati v [Uniji] pred 63 letom starosti,

[...]“.

- 3 Člen 27 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 74), določa:

„1. Odobrena proračunska sredstva morajo biti uporabljena v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, in sicer z načeli gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.

2. Načelo gospodarnosti zahteva, da morajo biti sredstva, ki jih institucija uporablja za izvajanje svojih dejavnosti, na voljo pravočasno, v primerni količini in primerni kakovosti ter za najprimernejšo ceno.

Načelo učinkovitosti se nanaša na najboljše razmerje med uporabljenimi sredstvi in doseženimi rezultati.

Načelo uspešnosti se nanaša na doseganje zadanih specifičnih ciljev in želenih rezultatov.

[...]“.

4 Člen 36 Poslovnika določa:

„Če tožba ni v skladu z zahtevami iz člena 35(1)(a), (b) in (c), (2) ali (5), sodni tajnik določi razumen rok, v katerem mora tožeča stranka dopolniti tožbo. Če tožeča stranka v tako določenem roku tožbe ne dopolni, Sodišče za uslužbenca odloči, ali naj se zaradi nespoštovanja teh zahtev tožba zavrže iz formalnih razlogov.“

5 Člen 1 Skupnih pravil o zdravstvenem zavarovanju uradnikov Evropske unije (v nadaljevanju: Skupna pravila), ki temelji na členu 72 Kadrovskih predpisov, določa:

„Ob uporabi člena 72 Kadrovskih predpisov se vzpostavi [SSZZ]. S tem sistemom je upravičencem zagotovljeno, v mejah in pod pogoji iz teh pravil in splošnih izvedbenih določb, sprejetih na podlagi člena 52 teh pravil, povračilo stroškov zaradi bolezni, nesreče ali porodniškega dopusta, pa tudi povračilo pogrebnih stroškov.“

Upravičenci so zavarovanci in po njih zavarovane osebe.

[...]“.

6 Člen 2 Skupnih pravil določa:

„[...]“

3. V [SSZZ] so vključeni:

- nekdanji uradniki, začasni uslužbenci, prejemniki starostne pokojnine,
- [...]“

7 Člen 12 Skupnih pravil določa:

„Pod pogoji, določenimi v členih 13 in 14, so po uslužbencu zavarovani:

- zavarovančev zakonec, če ni sam zavarovan v [SSZZ],
- [...]“

8 Člen 20 Skupnih pravil, ki določa splošna pravila za povračilo stroškov, določa:

„1. Da se ohrani finančno ravnotežje skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja in upošteva načelo socialnega zavarovanja, iz katerega izhaja člen 72 [k]adrovskih predpisov, se lahko v splošnih izvedbenih določbah določijo najvišji zneski povračil za nekatere storitve.“

Če so stroški zavarovanca nižji od najvišjega zneska, se povračilo izračuna na podlagi prikazanega zneska.

2. Pri storitvah, za katere ni določen najvišji znesek povračila, se del stroškov, ki veljajo za čezmerne v primerjavi z običajnimi stroški v državi, v kateri so nastali, ne povrne. Del stroškov, ki veljajo za čezmerne, za vsak primer posebej določi urad za odškodninske zahteve [SSZZ] na podlagi mnenja uradnega zdravnika.

[...]“

6. V skladu z odstavkom 1 člena 72 [k]adrovskih predpisov se 100 % stroškov povrne v primeru tuberkuloze, poliomielitisa, raka, duševnih bolezni in drugih bolezni, ki jih organ za imenovanja na podlagi mnenja uradnega zdravnika urada za odškodninske zahteve [SSZZ] prizna kot enako težke bolezni.

Takšno mnenje se izda na podlagi splošnih meril iz splošnih izvedbenih določb po posvetovanju z medicinskim odborom [SSZZ].

[...].“

9 Člen 30 Skupnih pravil določa:

„1. Predplačila se zavarovancem lahko odobrijo za kritje velikih stroškov. Dodelijo se predvsem kot prevzem obveznosti v primeru hospitalizacije.

2. Predplačilo za stroške zdravljenja se poplača bodisi iz katerega koli zneska, ki se dolguje zavarovancu po tem sistemu, bodisi iz osebne prejemke ali pokojnine, bodisi iz katerega koli zneska, ki ga zavarovancu dolguje ustanova, bodisi iz vdovske pokojnine po smrti zavarovanca. [...].“

10 Člen 35 Skupnih pravil določa:

„[...]

2. Preden organ za imenovanja ali, odvisno od primera, upravni odbor [SSZZ] sprejme sklep o pritožbi, vloženi na podlagi odstavka 2 člena 90 [k]adrovskih predpisov, mora zahtevati mnenje upravljalnega odbora [SSZS].

[...].“

11 Člen 36 Skupnih pravil določa:

„Za delovanje tega sistema skrbijo upravljalni odbor, centralni urad, uradi za odškodninske zahteve in medicinski odbor.“

12 Člen 41 Skupnih pravil določa:

„Upravljalnemu odboru pomaga medicinski odbor, ki ga sestavljajo uradni zdravniki institucije in uradni zdravniki iz vsakega urada za odškodninske zahteve.

Upravljalni odbor in centralni odbor se z medicinskim odborom lahko posvetujeta o vseh medicinskih vprašanjih, ki se pojavijo v okviru [SSZZ]. Sestane se na zahtevo upravljalnega odbora ali centralnega odbora ali na zahtevo enega od uradnih zdravnikov uradov za odškodninske zahteve in v predpisanem roku da svoje mnenje.“

13 Člen 43 skupnih pravil glede izdaje plačilnih nalogov in nadzora določa:

„1. Izvrševanje prihodkov in odhodkov [SSZZ] poteka po analogiji v skladu z določbami iz [...] uredbe [št. 1605/2002] in zlasti njenega člena 60.

2. [...]

3. Centralni urad sam ali po kom drugem izvede naknadni nadzor, s katerim:

— se prepriča o zakonitosti in pravilnosti operacij, ki jih izvajajo uradi za odškodninske zahtevke, ter upoštevanju načela dobrega finančnega poslovanja,

[...].“

14 Člen 52 skupnih pravil določa:

„1. Institucije v skladu s tretjo alineo odstavka 1 člena 72 Kadrovskih predpisov pooblastijo [Evropsko] Komisijo, da s splošnimi izvedbenimi določbami določi pravila za povračilo stroškov in tako zagotovi finančno ravnotežje [SSZZ], pri čemer upošteva načelo socialnega zavarovanja, iz katerega izhaja prva alineja odstavka 1 člena 72 Kadrovskih predpisov.

[...].“

15 V točki 1.3, poglavje 2, naslova II splošnih izvedbenih pravil, ki jih Evropska komisija sprejme na podlagi člena 52 Skupnih pravil (v nadaljevanju: SIP), ki se nanaša na podrobna pravila za povračilo za primer hospitalizacije, je glede stopnje povračila določeno:

„Stroški vsakega bivanja, ki se šteje kot hospitalizacija, se povrnejo v višini 85 % v primeru kirurške operacije ali v primeru hospitalizacije zaradi zdravljenja.

Ta stopnja se poviša na 100 %:

— v primeru hude bolezni;

— [...]

— v primeru daljše hospitalizacije za stroške bivanja, daljšega od 30 zaporednih dni, po mnenju uradnega zdravnika.“

16 V točki 1.3 zgoraj navedenih SIP je glede pogojev povračila določeno:

„Da bi bili stroški hospitalizacije upravičeni do povračila, mora biti hospitalizacija predmet zdravniškega izvida, ki se pošlje uradnemu zdravniku urada za poravnave.

— Stroški nastanitve:

Stroški bivanja v zvezi z nastanitvijo, storitvijo in pristojbinami se povrnejo na podlagi dejansko nastalih izdatkov in glede na pravila izdajanja računov, ki veljajo za to področje v državi hospitalizacije. Če so ti stroški vključeni v pavšalno ceno dneva hospitalizacije, se povrnejo skupaj.

Povračilo stroškov zaradi izbire sobe je omejeno na ceno najcenejše enoposteljne sobe v bolnišnici.

Povračilo stroškov je omejeno na trajanje hospitalizacije, ki je iz zdravstvenih razlogov potrebna, da se opravijo operacije ali nudi zdravljenje v državi hospitalizacije.

[...].“

17 V poglavju 4 naslova III SIP, ki ureja kritje in predplačila, je določeno:

„V skladu s členom 30 Skupnih pravil se zavarovancem lahkoodobrijo predplačila za plačilo velikih izdatkov. Praviloma se dodelijo v obliki kritja in izjemoma v obliki predplačil.

[...]

1. Kritje

Zavarovanec mora predhodno zahtevati kritje, razen v nujnem primeru ali primeru višje sile.

Kritje se odobri v naslednjih primerih:

— kritje v primeru hospitalizacije pokriva glavne račune in stroške kirurga.

[...]

V primeru kritja se del stroškov, ki jih nosi zavarovanec po določitvi cen, praviloma odšteje od poznejših povračil, po potrebi od njegove plače, pokojnine ali katere koli druge vsote, ki mu jo dolguje institucija. Na zahtevo urada za poravnave se povračilo preostalega zneska nakaže na bančni račun SSZZ.

[...].“

18 V poglavju III naslova 5 SIP, ki se nanaša na priznanje statusa hude bolezni, je določeno:

„1. Opredelitev

Kot huda bolezen se priznavajo tuberkuloza, otroška paraliza, rak, duševna bolezen in druge bolezni, ki jih [organ, pristojen za imenovanja,] priznava kot primerljivo težke bolezni.

Te bolezni obsegajo, z različnimi stopnjami, naslednje štiri elemente:

- neugodna prognoza (pričakovane življenjske dobe);
- kronična bolezen;
- nujnost zahtevnih diagnostičnih in/ali terapevtskih postopkov;
- obstoj ali tveganje hude oviranosti.

[...].“

Dejansko stanje

19 Tožeča stranka, nekdanji uradnik Komisije in upravičenec do starostne pokojnine, je zavarovanec SSZZ. Njegova žena, ki je prav tako tožeča stranka v tej zadevi, je na podlagi SSZZ primarno zavarovana po zavarovancu kot zakonec.

20 Tožeča stranka je 22. januarja 2009 kot žena zavarovanca in njegova zastopnica pri uradu za obračun na podlagi točke 1, poglavje 4, naslova III SIP vložila zahtevo za kritje svoje hospitalizacije, predvidene za 12. februar 2009 v kliniki Anthea de Bari (Italija). Urad za obračun je 5. februarja 2009 prošnjo odobril in kliniki z dopisom sporočil, da bo kril stroške hospitalizacije tožeče stranke in da zavarovancem ni treba poslati predračuna ali poziva za plačilo.

- 21 Hospitalizacija je bila opravljena 13. februarja 2009. Na tožeči stranki je bil 14. februarja 2009 opravljen poseg, po katerem se je stanje poslabšalo, zaradi česar je bilo treba 25. februarja 2009 opraviti drugi kirurški poseg. Tožeča stranka je bila v klinika Anthea nastanjena do 25. marca 2009, skupaj torej 40 dni.
- 22 Urad za obračun je 13. aprila 2009 po odločitvi o kritju stroškov kliniko Anthea pozval, naj končni račun pošlje neposredno njemu, in ne pacientki. Klinika Anthea je uradu za obračun 16. aprila 2009 poslala račun št. 4080 v skupnem znesku 83 893,20 EUR, ki vključuje davek na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), od katerega se 57.600 EUR nanaša na stroške nastanitve, ki z DDV znašajo 1 440 EUR na dan, in 26.293,20 EUR na stroške zdravljenja in oskrbe. Urad za obračun je ta račun, v katerem so navedeni ti stroški, ne pa vrsta sobe, v kateri je bila nastanjena tožeča stranka, plačal v celoti, ne da bi tožeči stranki predhodno obvestil o znesku računa.
- 23 Urad za obračun je M. A. de Pretis Cagnodu poslal plačilni nalog št. 10 z dne 1. oktobra 2009, iz katerega je razvidno, da: (i) je bil skupni plačan znesek za hospitalizacijo 83 893,20 EUR; (ii) je urad za obračun štel, da so stroški nastanitve v skupnem znesku 57.600 EUR previsoki; (iii) da je bilo povračilo za stroške namestitve omejeno na 28.800 EUR, kar z DDV znaša 720 EUR na dan, pri čemer se plačilo preostalih 28.800 EUR prepusti zavarovancu; in (iv) so stroški hospitalizacije, ki se lahko povrnejo, torej 55 093,20 EUR, od česar se 26 293,2 EUR nanaša na stroške zdravljenja in 28.800 EUR na nastanitev, M. A. de Pretis Cagnodu povrnjeni v višini 85 %, pri čemer urad za obračun nosi 46 829,22 EUR, M. A. de Pretis Cagnodo pa 8 263,98 EUR. Iz tega izračuna je razvidno, da je urad za obračun štel, da se skupni stroški zdravljenja in nastanitve za 40 dni hospitalizacije povrnejo v znesku 1 377,30 EUR na dan hospitalizacije.
- 24 S. Trampuz de Pretis Cagnodo je glede plačilnega naloga št. 10 predložila pripombe in poudarila možnost, da se kontaktira kliniko Anthea in se jo prosi za dodatne informacije glede nastanitve. Kot je razvidno tudi iz odločbe Komisije z dne 23. julija 2010, sprejete kot odgovor na pritožbo S. Trampuz de Pretis Cagnodo, vložene na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe), je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo 13. novembra 2009 obveščena, da je bil njen spis posredovan medicinskemu odboru SSZZ (v nadaljevanju: medicinski odbor), da izda mnenje. Iz odločbe o zavrnitvi pritožbe je razvidno tudi, da je S. Trampuz de Pretis Cagnodo 26. novembra 2009 zdravstveni blagajni predlagala, naj vzpostavi kontakt s kliniko Anthea glede morebitne ponovne preučitve računa z dne 16. aprila 2009.
- 25 Iz odločbe o zavrnitvi pritožbe je razvidno tudi, da je urad za obračun z dopisom z dne 27. novembra 2009 S. Trampuz de Pretis Cagnodo posredoval telefonski pogovor med pristojno osebo urada za obračun in uslužbencem klinike Anthea. V tem pogovoru naj bi uslužbenec klinike Anthea navedel, da je bila tožeča stranka hospitalizirana v luksuznem apartmaju s posteljo iz medenine in hrano po naročilu. Urad za obračun ni nikoli prejel odgovora klinike Anthea na poziv, naj mu posreduje ceno najcenejše enoposteljne sobe v kliniki.
- 26 Iz zapisnika seje medicinskega odbora v Bruslju (Belgija) z dne 10. decembra 2009, ki je bil tožeči stranki posredovan v dopisu urada za obračun z dne 26. januarja 2010, izhaja, da je medicinski odbor potrdil, da so stroški nastanitve v skupni višini 57.600 EUR previsoki glede na podatke, ki so jih predložili italijanski zdravniki in iz katerih je razvidno, da je v Italiji strošek za tovrstno sobo med 400 in 600 EUR na dan brez DDV (v nadaljevanju: odločba z dne 26. januarja 2010).
- 27 S. Trampuz de Pretis Cagnodo je 16. aprila 2010 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo, ki jo je Komisija prejela 22. aprila 2010. Prvič, tožeča stranka v pritožbi trdi, da bi moral urad za obračun, ki mu je klinika Anthea izdala račun, pravočasno ugovarjati, da je zahtevani znesek za nastanitev previsok, in ga ne bi smel plačati. Drugič, tožeča stranka trdi, da bi morali biti stroški hospitalizacije povrnjeni v višini 100 %, saj je bolezen, zaradi katere je bila hospitalizirana, „huda“ v smislu člena 72(1), prvi pododstavek, Kadrovskih predpisov. Nazadnje, tožeča stranka trdi, da bi morali biti stroški hospitalizacije za zadnjih deset dni povrnjeni v višini 100 %, saj je bila

hospitalizacija, daljša od 30 dni, upravičena. Glede prekomernih stroškov nastanitve tožeča stranka trdi, da je klinika Anthea, namesto da bi ji zaračunala stroške po ceni 300 EUR na dan za enoposteljno sobo, kot so ji bili pred hospitalizacijo dvakrat ustno sporočeni, napihnila stroške nastanitve na 1 440 EUR na dan, ker naj bi jo namestila v luksuzni apartma, pri čemer naj to ne bi bilo mogoče, saj navedena klinika nima apartmajev za paciente.

- 28 Organ, pristojen za imenovanja (v nadaljevanju: OPI) je v zvezi s pritožbo zaprosil za mnenje uradnega zdravnika urada za obračun (v nadaljevanju: uradni zdravnik) glede tega, ali so bili stroški hospitalizacije, daljše od 30 zaporednih dni, upravičeni, ter, ali je bolezen, zaradi katere je bil opravljen kirurški poseg, mogoče šteti za hudo bolezen v smislu naslova III, poglavje 5, točka 1, SIP. Uradni zdravnik je v mnenju, ki ga je izdal 18. maja 2010, glede prvega vprašanja ugotovil, da je bil odhod pacientke iz klinike Anthea mogoč že 8. marca 2009, saj so bile poznejše terapije in pregledi taki, da bi jih bilo mogoče opraviti na domu ali v ambulanti. Glede drugega vprašanja je navedel, da nista izpolnjena vsaj dva od bistvenih kriterijev za ugotavljanje hude bolezni, in sicer neugodna prognoza pričakovane življenjske dobe in obstoj ali tveganje invalidnosti ali hude oviranosti.
- 29 OPI je v skladu s členom 35(2) Skupnih pravil prosil tudi za mnenje upravljalnega odbora SSZZ (v nadaljevanju: upravljalni odbor). Upravljalni odbor je na seji 9. in 10. junija 2010 razpravljal o vprašanih, ki izhajajo iz pritožbe, in medicinskemu odboru postavil vprašanje, ali je bilo dejansko trajanje hospitalizacije iz zdravstvenega vidika neizogibno. Medicinski odbor je 24. junija 2010 odgovoril, da v spisu ni bilo dovolj informacij o hospitalizaciji, daljši od 30 dni, in ugotovil, da je določbo iz naslova II, poglavje 2, točka 1.3, SIP o stodontnem povračilu stroškov za bivanje, daljše od 30 zaporednih dni, za tožečo stranko mogoče uporabiti. Glede na odgovor medicinskega odbora je upravljalni odbor odločil, da se odločba urada za obračun, da se za tožečo stranko ne uporabi stopnja povračila 100 % za hudo bolezen, potrdi.
- 30 Z odločbo o zavrnitvi pritožbe je bila pritožba zavrnjena zaradi previsokih stroškov nastanitve, ki z DDV presegajo 720 EUR na dan, in neobstoja težke bolezni v smislu naslova III, poglavje 5, točka 1, SIP. Glede vprašanja, ali je bila hospitalizacija tožeče stranke, daljša od 30 dni, nujna, je OPI ugotovil, da je spis treba vrniti uradu za obračun, da ta v zvezi s tem pridobi zunanje zdravniško mnenje.
- 31 Iz odločbe o zavrnitvi pritožbe je razvidno tudi, da je upravljalni odbor v mnenju, ki ga je sprejel na seji 9. in 10. junija 2010, predlagal, naj centralni urad in/ali urad za obračun S. Trampuz de Pretis Cagnodo zagotovita pomoč v zvezi z zahtevkom, da klinika Anthea vrne preplačane stroške nastanitve. Iz spisa ni razvidno, da sta navedena urada predlog upravljalnega odbora sprejela.

Predlogi strank

- 32 Tožeči stranki Sodišču za uslužbenca predlagata, naj:
- odloži ali začasno prepove prisilno izterjavo zadevnih zneskov in začasno prepove odbitje od pokojnine M. A. de Pretis Cagnoda (prvi predlog);
 - ugotovi, da S. Trampuz de Pretis Cagnodo glede zneska in plačila stroškov nastanitve, kot jih je navedla klinika, v kateri je bil opravljen poseg, ni mogoče očitati ničesar (drugi predlog);
 - opredeli bolezen, zaradi katere je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirana in zaradi katere so bili opravljeni posegi, za „težko“ bolezen (tretji predlog);
 - ugotovi, da je bilo trajanje hospitalizacije neizogibno in terapevtsko ustrezno (četrti predlog);
 - ugotovi, da sta tožeči stranki prosti plačila vsakršnih zneskov, ki jih je plačal urad za obračun (peti predlog);

- naloži Komisiji, da zahtevek za vračilo 41.833 EUR ali kateregakoli drugega morebiti določenega zneska razglasi za ničen (šesti predlog);
 - naloži Komisiji, da od pokojnine M. A. de Pretis Cagnoda ne odbije zneska 41.883 EUR ali kateregakoli morebiti določenega zneska (sedmi predlog);
 - sprejme različne pripravljalne ukrepe (osmi predlog);
 - naloži Komisiji plačilo stroškov (deveti predlog).
- 33 Tožeči stranki sta 16. novembra 2010 dopolnili tožbo in podrobneje obrazložili in razširili predloge, tako da s tožbo Sodišču za uslužbenca predlagata, naj:
- razglasi odločbo Komisije, kakor je razvidna iz plačilnega naloga št. 10 z dne 1. oktobra 2009 za nično;
 - razglasi odločbo z dne 26. januarja 2010 za nično;
 - razglasi odločbo o zavrnitvi pritožbe za nično;
- 34 Komisija Sodišču za uslužbenca predlaga, naj:
- zavrže tožbo kot nedopustno in/ali zavrne kot neutemeljeno;
 - naloži tožečima strankama plačilo stroškov.

Postopek

- 35 Sodno tajništvo Sodišča za uslužbenca je 5. novembra 2010 zastopnika tožečih strank v skladu s členom 36 Poslovnika pozvalo, naj dopolni vlogo, ki ji ni bil priložen niti akt, katerega razglasitev ničnosti se zahteva, niti dokument o upravičenosti zastopanja tožečih strank, niti povzetek spora, ter v zvezi s tem določilo rok 15. novembra 2010. Čeprav je bila vloga dopolnjena šele 16. novembra 2010, je drugi senat Sodišča za uslužbenca, ki mu je zadeva dodeljena, 24. oktobra 2011 na podlagi diskrecijske pravice, ki izhaja iz člena 36 Poslovnika, odločil, da nespoštovanje roka za dopolnitev vloge ne pomeni nedopustnosti vloge.
- 36 Tožeči stranki sta z ločeno vlogo, ki je bila v tajništvo Sodišča za uslužbenca vložena 15. novembra 2010, vložili tožbo, s katero sta sodniku začasne odredbe predlagali odlog izvršitve prisilne izvršbe z odtegnitvijo nepovrnjenih zneskov v zvezi s hospitalizacijo S. Trampuz de Pretis Cagnodo od starostne pokojnine M. A. de Pretis Cagnoda. Ta tožba je bila vpisana pod pravilno številko F-104/10.
- 37 Predsednik Sodišča za uslužbenca je s sklepom z dne 15. februarja 2011 v zadevi de Pretis Cagnodo in Trampuz de Pretis Cagnodo proti Komisiji (F-104/10 R) zavrgel predlog za odlog izvršitve, ker tožeči stranki nista dokazali, da je bil v obravnavanem primeru izpolnjen pogoj nujnosti.
- 38 Tožeči stranki sta 11. aprila 2011 Sodišču za uslužbenca posredovali zunanje zdravniško mnenje, ki ga je urad za obračun zahteval, potem ko je 30. marca 2011 tožečima strankama poslal odločbo o zavrnitvi pritožbe. Izbrani zdravnik specialist je v tem dokumentu ugotovil, da je bila hospitalizacija S. Trampuz de Pretis Cagnodo, daljša od 30 dni, na podlagi elementov spisa upravičena. Urad za obračun je to mnenje sprejel in v plačilnem nalogu št. 11 z dne 18. marca 2011 v korist S. Trampuz de Pretis

Cagnodo upošteval 2 066 EUR, ki jih je odštél od skupnega zneska, ki ga ta dolguje. Po tem odbitku je M. A. de Pretis Cagnodo poleg 28.800 EUR iz naslova stroškov nastanitve, ki jih je urad za obračun štél za previsoke, dolgoval znesek 6 197,98 EUR.

- 39 Tajništvo Sodišča za uslužbence je 26. oktobra 2011 stranke obvestilo o ukrepih procesnega vodstva, ki jih je to sodišče sprejelo v skladu s členom 56 Poslovnika, katerih namen je razjasnitev nekaterih elementov in zaslišanje strank glede nedopustnosti tožbe, ki jo v odgovoru na tožbo zatrjuje Komisija.
- 40 Tajništvo Sodišča za uslužbence je v tem obvestilu strankam sporočilo tudi, da bo to sodišče na podlagi člena 77 Poslovnika po uradni dolžnosti preizkusilo procesne predpostavke v zvezi z neobstojem pravnega interesa S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ker se med drugim plačilni nalog št. 10 nanaša na M. A. de Pretis Cagnodo, medtem ko je ugovor vložila le S. Trampuz de Pretis Cagnodo, in ker na prvi pogled od morebitne razglasitve ničnosti navedenega plačilnega naloga nima koristi, saj v zvezi s tem ni bila niti naslovnica niti upravičenka.
- 41 Stranke so imele za predložitev pripomb glede ukrepov procesnega vodstva in preizkus procesnih predpostavk po uradni dolžnosti na razpolago tri tedne, pri čemer so stališča podale v določenem roku.
- 42 Sodnik poročevalec, ki je pri Sodišču za uslužbence zadolžen za mirno reševanje sporov, je na podlagi člena 68 Poslovnika preučil možnosti za mirno rešitev spora med tožečima strankama in Komisijo in marca 2012 predlagal rešitev spora, s katero pa se stranki nista strinjali. Sestava sodnikov na zasedanju senata z dne 26. aprila 2012 je ugotovila, da poskus mirne rešitve spora ni uspel, in odločila, da se opravi ustni postopek.
- 43 Zastopnik tožečih strank je 21. junija 2012 Sodišču za uslužbence sporočil, da umika četrti predlog, s katerim je zahteval razglasitev ničnosti plačilnega naloga št. 10 zaradi neupoštevanja potrebe po daljši hospitalizaciji, saj je urad za obračun na podlagi ugotovitev, ki jih je specialist izvedenec navedel v zunanjem zdravniškem mnenju, izdelanem na njegovo pobudo, odločil, da bo povrnil stroške hospitalizacije S. Trampuz de Pretis Cagnodo, daljše od 30 dni, v višini 100 %.

Dopustnost

Trditve strank

- 44 Prvič, Komisija je v odgovoru na tožbo, ne da bi izrecno predlagala, naj se ugotovi, da tožba ni dopustna, izrazila dvom glede njene dopustnosti, glede na to, da je predhodni postopek začela le S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki ni zavarovanka SSZZ, saj lahko le zavarovanec, torej M. A. de Pretis Cagnodo, na podlagi člena 90 in naslednjih členov Kadrovskih predpisov začne upravni postopek. Komisija je presojo v zvezi s tem prepustila Sodišču za uslužbence.
- 45 Komisija je nato v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva predlagala preizkus procesnih predpostavk, ki ga je Sodišče za uslužbence predlagalo po uradni dolžnosti in ki se nanaša na neobstoj pravnega interesa S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ter formalno predlagala Sodišču za uslužbence, naj tožbo razglasi za nedopustno, ker se M. A. de Pretis Cagnodo pred tožbo ni pritožil na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov, čeprav je glede na to, da njegova žena formalno ni bila naslovnica računa, ki ga je izdala klinika Anthea, edini naslovnik izpodbijanega plačilnega naloga, ki ga je izdal urad za obračun.
- 46 Drugič, Komisija je v odgovoru na tožbo zatrjevala, da tožba ni dopustna, ker ni v skladu s členom 35 Poslovnika, saj v njej niso navedeni niti tožbeni razlogi niti pravni argumenti v podporo predlogom tožečih strank.

- 47 Tretjič, Komisija meni, da tožba ni dopustna, ker tožeči stranki Sodišče za uslužbenke s tem, da mu med drugim predlagata, naj boizen S. Trampuz de Pretis Cagnodo opredeli za „hudo“, prosita, naj odgovori na medicinska vprašanja, ki niso v njegovi pristojnosti.
- 48 Četrtrič, Komisija predlaga naj se tožba razglasi za nedopustno, ker tožeči stranki z nekaterimi predlogi Sodišču za uslužbenke predlagata, naj zoper njo izda odredbo.
- 49 Tožeči stranki trdita, da ugovor nedopustnosti, ki temelji na neobstoju pravnega interesa S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni utemeljen. V členu 90(2) Kadrovskih predpisov so namreč navedeni vsi subjekti, ki imajo pravni interes. V obravnavanem primeru je pritožbo vložila S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki nima lastnih prihodkov, tako da je odvisna izključno od starostne pokojnine svojega moža. Vsak dogodek, ki lahko bremeni ta vir dohodka, kot je morebitno odbitje zneskov, dolgovanih zaradi stroškov zdravljenja, od pokojnine njenega moža jo torej zadeva neposredno in posamično. S. Trampuz de Pretis Cagnodo je pritožbo vložila sama, ker je bila hospitalizirana ona, tako da podrobnosti hospitalizacije pozna bolje kot M. A. de Pretis Cagnodo. Tožeči stranki dodajata, da je S. Trampuz de Pretis Cagnodo s tem, da je pritožbo vložila kot žena M. A. de Pretis Cagnoda, to storila ne le v svojem imenu, ampak tudi v imenu in za račun svojega moža, in dodajata, da sta tožbo vsekakor vložila oba zakonca, kar bi moralo ovreči vsak dvom o obstoju pravnega interesa za vložitev njunih predlogov in zakonitosti predhodnega postopka. Tožeči stranki glede neobstoja drugih procesnih predpostavk, ki ga zatrjuje Komisija, nista zavzeli stališča.

Presoja Sodišča za uslužbenke

- 50 Najprej je treba poudariti, da Komisija napačno trdi, da predhodni postopek ni bil zakonit.
- 51 Na podlagi člena 90(1) in (2) Kadrovskih predpisov lahko vsaka oseba, za katero veljajo ti kadrovske predpisi, pri OPI vloži zahtevo za sprejetje odločitve, ki se nanaša nanjo, ali pritožbo zoper akt, ki je imel zanjo negativne posledice. Poleg tega je iz člena 72(1), prvi pododstavek, Kadrovskih predpisov razvidno, da je S. Trampuz de Pretis Cagnodo kot zakonska partnerica nekdanjega uradnika zdravstveno zavarovana. Iz tega je mogoče sklepati, da je S. Trampuz de Pretis Cagnodo „oseba, za katero veljajo ti kadrovske predpisi“ v smislu člena 90 Kadrovskih predpisov.
- 52 To ugotovitev potrjujejo določbe skupnih pravil, med drugim členi od 12 do 14, na podlagi katerih je zakonski partner zavarovanca upravičen do osnovnega ali dopolnilnega zavarovanja po zavarovancu, ne glede na to, ali ima lastne prihodke iz zaposlitve.
- 53 Res je sicer, da členi 27, 28 in 30 Skupnih pravil določajo, da lahko v primeru velikih stroškov zavarovanci vložijo zahtevek za predhodno odobritev, za povračilo in za predplačilo.
- 54 Vendar člen 1 Skupnih pravil v pojmu upravičenci SSZZ vključuje zavarovance in osebe, ki so zavarovane po njih, pri čemer so na podlagi člena 26 Skupnih pravil zavarovanci in po njih zavarovane osebe evidentirane pri centralnem uradu in pri uradu za obračun SSZZ. Okoliščina, da je bil plačilni nalog št. 10 naslovljen le na M. A. de Pretis Cagnoda je posledica tega, da urad za obračun SSZZ pri vložitvi zahteve za kritje komunicira z zavarovancem v skladu s členom 30 Skupnih pravil in točke 1, poglavje 4, naslova III SIP. Čeprav je v obravnavanem primeru zahtevo za kritje vložila S. Trampuz de Pretis Cagnodo, je to storila v imenu svojega moža, kar je omogočeno že na samem obrazcu.
- 55 V obravnavanem primeru je na računih, ki jih je klinika izdala uradu za obračun in ki jih je ta plačal, navedeno ime S. Trampuz de Pretis Cagnodo, pri čemer je, potem ko je bil M. A. de Pretis Cagnodo poslan plačilni nalog št. 10, S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki dejanske storitve, ki jih je opravila klinika, pozna bolje kot njen zakonski partner, začela postopek pri uradu za obračun, ki jo je sprejel kot sogovornico in se obrnil na medicinski odbor. Enako je mogoče ugotoviti glede pritožbe, ki jo je S. Trampuz de Pretis Cagnodo vložila zoper odločbo urada za obračun na podlagi člena 90(2)

Kadrovskih predpisov. OPI je po tej pritožbi zaprosil za mnenje uradnega zdravnika in upravljalnega odbora, pri čemer je bil vključen tudi medicinski odbor, in nato odgovoril s sprejetjem odločbe o zavrnitvi pritožbe, ki je bila posredovana S. Trampuz de Pretis Cagnodo v pismu, naslovljenem na njeno ime, s katerim je bila obveščena, da je zoper navedeno odločbo mogoče vložiti tožbo pri Sodišču za uslužbence v roku treh mesecev od datuma prejema.

- 56 V teh okoliščinah in glede na to, da je Komisija v okviru predhodnega postopka S. Trampuz de Pretis Cagnodo že sprejela kot zakonito sogovornico, in na podlagi pravila *nemo potest venire contra factum proprium*, v skladu s katerim mora upravni organ upoštevati svoje akte, Sodišče za uslužbence ugotavlja, da Komisija v tej fazi postopka ne more upravičeno trditi, da S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki je bila seznanjena s sporom, ni imela pravnega interesa za to, da sama vloži pripombe na odtegljaj, naveden v plačilnem nalogu št. 10, in tudi da se zoper navedeni odtegljaj pritoži. Dodati je treba tudi, da je treba šteti, ker sta tožbo pri Sodišču za uslužbence vložila oba zakonca, da sta tožeči stranki, ki sta zakonca, ob vložitvi zahteve za kritje in med predhodnim postopkom ravnali skupno na podlagi sporazuma, čeprav je vsa dejanja opravila S. Trampuz de Pretis Cagnodo v svojem imenu. Iz tega je mogoče sklepati, da tožba ni nedopustna zaradi domnevne nezakonitosti predhodnega postopka.
- 57 Glede tega, da je bil s tožbo morda kršen člen 35(1)(e) Poslovnika, je treba opozoriti, da mora tožba v skladu s to določbo obsegati predmet postopka in tožbene predloge ter dejanske in pravne trditve. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morajo biti ti elementi dovolj jasni in natančni, da omogočijo toženi stranki pripravo obrambe in Sodišču za uslužbence, da odloči o tožbi, po potrebi brez drugih podatkov (sodba Sodišča za uslužbence z dne 1. decembra 2010 v zadevi Gagalis proti Svetu, F-89/09, točki 36 in 37).
- 58 Sodišče za uslužbence ugotavlja, da v obravnavanem primeru tožbeni predlogi ter dejanske in pravne trditve niso naštet. Vendar jih je mogoče ob natančnem branju razbrati iz besedila tožbe.
- 59 Glede na to, da uporaba vzorca tožbe, ki je na spletni strani Sodišča Evropske Unije, ki se imenuje Curia, na razpolago v zavihku, namenjenemu Sodišču za uslužbence, pod rubriko „[...] koristni podatki“ in ki zagotavlja, da so izpolnjeni pogoji iz člena 35(1)(e) Poslovnika, za stranke ni obvezna in glede na to, da je dejanske in pravne trditve mogoče razbrati, Sodišče za uslužbence to določbo razlaga dovolj široko, da je spoštovana pravica, ki je tožečim strankam zagotovljena s členom 19, četrta alineja, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se uporabi v postopku pred Sodiščem za uslužbence v skladu s členom 7(1) Priloge I k temu statutu, da stranka svobodno izbire odvetnika ne glede na to, v kateri državi ima ta licenco za opravljanje svojega poklica.
- 60 V teh okoliščinah in glede na to, da domnevna nepopolnost tožbe, ki jo zatrjuje Komisija, tej v obravnavanem primeru ni onemogočila obrambe v smislu, da ne bi mogla predložiti odgovora na tožbo, ki se je nanašal na dopustnost in utemeljenost, tožbe ni treba razglasiti za nedopustno zaradi kršitve člena 35(1)(e) Poslovnika.
- 61 Glede tega, da Komisija uveljavlja nedopustnost tretjega predloga tožečih strank, s katerim se zahteva, naj Sodišče za uslužbence bolezen, zaradi katere je bilo treba S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirati in jo operirati, opredeli kot „hudo“, je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je sicer res, da se pravna sredstva, določena v Kadrovskih predpisih, načeloma ne morejo uporabiti za izpodbijanje zdravniških presoj v ožjem pomenu, ki jih je treba šteti za dokončne, če so bile opravljene v skladu z zakonskimi pogoji, pa mora Sodišče za uslužbence, ne da bi dvomilo v zdravniške presoje, ki podpirajo izpodbijano odločbo, torej v obravnavanem primeru odločbo o zavrnitvi ugotovitve, da je bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo huda bolezen, preveriti, ali je OPI pri sprejetju izpodbijane odločbe, pravilno presodil dejstva in natančno uporabil upoštevne zakonske določbe (sodba Sodišča za uslužbence z dne 18. septembra 2007 v zadevi Botos proti Komisiji, F-10/07, točki 39 in 40). Iz tega je mogoče sklepati, da tretjega predloga tožečih strank na podlagi trditev Komisije ni treba razglasiti za nedopustnega.

- 62 Komisija uveljavlja četrti ugovor nedopustnosti zoper dva predloga tožečih strank, in sicer zoper šesti tožbeni predlog, s katerim se Sodišču za uslužbence predlaga, naj Komisiji naloži, da zahtevek za vračilo 41.833 EUR ali kateregakoli drugega morebiti določenega zneska, za katerega se sklene, da se ga na podlagi SSZZ ne povrne, razglasi za ničen, in zoper sedmi tožbeni predlog, s katerim se Sodišču za uslužbence predlaga, naj Komisiji naloži, da od pokojnine M. A. de Pretis Cagnoda ne odbije navedenega zneska ali kateregakoli morebiti določenega zneska. Poleg tega Sodišče za uslužbence ugotavlja, da tožeči stranki z drugim predlogom zahtevata, da ugotovi, da S. Trampuz de Pretis Cagnodo glede zneska in plačila stroškov nastanitve, ki jih je navedla klinika Anthea, ni mogoče očitati ničesar.
- 63 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da sodišče Unije na upravo ne more nasloviti odredb ali dajati pravnih ugotovitev v okviru nadzora zakonitosti na podlagi člena 91 Kadrovskih predpisov (sodba Sodišča za uslužbence z dne 12. decembra 2012 v zadevi BS proti Komisiji, F-90/11, točka 100 in navedena sodna praksa, v zvezi s katero je bila vložena pritožba na Splošno sodišče Evropske unije, zadeva T-83/13 P). Iz tega sledi, da je treba tri zgoraj navedene predloge zavrniti kot nedopustne.
- 64 Nazadnje, tožeči stranki s prvim predlogom Sodišču za uslužbence predlagata, naj začasno odloži prisilno izterjavo zneskov, ki se jih na podlagi SSZZ ne povrne, in Komisiji začasno prepove odbitje od pokojnine M. A. de Pretis Cagnoda.
- 65 Vendar sta bila ta predloga že navedena v ločeni tožbi, ki sta jo tožeči stranki vložili 15. novembra 2010 in na podlagi katere je bil izdan zgoraj navedeni sklep Pretis Cagnodo in Trampuz de Pretis Cagnodo proti Komisiji, s katerim sta bila navedena predloga zavrnjena.
- 66 Ker sta bila ta predloga že zavrnjena, ju ni mogoče predložiti Sodišču za uslužbence in ju to ne more obravnavati v okviru tega postopka.
- 67 Tožeči stranki sta z dopolnitvijo tožbe pojasnili svoje predloge s tem, da sta v nadaljnji vlogi navedli tri nove predloge.
- 68 Čeprav dopustnost prvega predloga iz nadaljnje vloge, to je predloga za razglasitev ničnosti plačilnega naloga št. 10, ni sporna, saj se navezuje na tretji, četrti in peti predlog tožečih strank, pa tega ni mogoče ugotoviti za drugi in tretji predlog iz nadaljnje vloge, s katerima tožeči stranki predlagata razglasitev ničnosti odločbe z dne 26. januarja 2010 in odločbe o zavrnitvi pritožbe, saj ta predloga nista bila navedena v besedilu tožbe.
- 69 Ker lahko dopolnitev tožbe v skladu s členom 36 Poslovnika obsega le elemente, naštetih v členu 35(1)(a)(b)(c) ter (2) in (5) Poslovnika, v tej fazi ni mogoče razširiti predmeta tožbe z dodajanjem novih predlogov.
- 70 Iz tega je mogoče sklepati, da drugi in tretji predlog iz nadaljnje vloge nista dopustna.

Vsebinska presoja

- 71 Ker so bili prvi, drugi, šesti in sedmi predlog tožečih strank ter drugi in tretji predlog iz nadaljnje vloge tožečih strank razglašeni za nične in ker sta tožeči stranki na obravnavi umaknili četrti predlog, je treba obravnavati le tretji in peti predlog tožečih strank, kot sta pojasnjena s prvim predlogom iz nadaljnje vloge. Sodišče za uslužbence bo najprej obravnavalo tretji predlog in nato peti predlog, ki se nanašata na plačilni nalog št. 10 z dne 1. oktobra 2009, kakor je bil spremenjen s plačilnim nalogom št. 11 z dne 18. marca 2011 (v nadaljevanju: sporni plačilni nalog).

Tretji predlog, kakor je pojasnjen s prvim predlogom iz nadaljnje vloge, zoper odločbo urada za obračun, kakor je razvidna iz spornega plačilnega naloga, o omejitvi povračila stroškov hospitalizacije na 85 %, ker bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni bila opredeljena kot „huda“ bolezen

- 72 Tožeči stranki v podporo teh predlogov za razglasitev ničnosti navajata en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na očitno napako pri presoji.

Trditve strank

- 73 Tožeči stranki trdita, da je upravni organ s tem, da je zavrnil ugotovitev, da je bolezen, zaradi katere je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirana, huda bolezen, storil očitno napako pri presoji. Ob upoštevanju vrste kirurškega posega, ki je bil opravljen med njeno hospitalizacijo, dejstva, da je bil potreben drug urgentni poseg, obdobja, v katerem je bila deležna terapije okrevanja v drugi kliniki, in dejstva, da bo morala pri hoji stalno uporabljati berglo, naj bi njena bolezen izpolnjevala pogoje, naštete v naslovu III, poglavje 5, točka 1, SIP, za opredelitev kot „huda bolezen“ v smislu te določbe. Na podlagi te opredelitve, naj bi bila stopnja povračila stroškov hospitalizacije S. Trampuz de Pretis Cagnodo 100 %. Tožeči stranki v podporo te trditve posredujeja mnenje dveh zdravnikov specialistov in potrdilo, ki ga je izdal zdravnik specialist lokalnega javnega zdravstvenega organa.
- 74 Komisija trdi, da je bila odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni huda bolezen, sprejeta ob spoštovanju zakonodaje, ki jo je treba uporabiti. Sklicuje se na mnenje uradnega zdravnika urada za obračun z dne 18. maja 2010, s katerim je ta ugotovil, da v obravnavanem primeru dva od štirih bistvenih pogojev, določenih v SIP, nista izpolnjena.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 75 Člen 72(1), prvi pododstavek, Kadrovskih predpisov določa, da se stopnja povračil poviša na 100 % med drugim ob tuberkulozi, otroški paralizi, raku, duševni bolezni in drugih boleznih, ki jih OPI prizna kot primerljivo težke bolezni. V točki 1, poglavje 5, naslova III SIP so navedena merila, na podlagi katerih se bolezen šteje za hudo. Na podlagi te določbe se za hude bolezni štejejo iste bolezni, kot so naštete v členu 72(1), prvi pododstavek, Kadrovskih predpisov, pri čemer je pojasnjeno, da bolezni „ki jih OPI priznava kot primerljivo težke bolezni“ izpolnjujejo, z različnimi stopnjami, štiri pogoje, in sicer neugodno prognozo pričakovane življenjske dobe, kronično bolezen, nujnost zahtevnih diagnostičnih in/ali terapevtskih postopkov ter obstoj ali tveganje hude oviranosti.
- 76 V zvezi s tem je treba dodati, da je Sodišče za uslužbence že presodilo, da so pogoji, navedeni v prejšnji točki, kumulativni (zgoraj navedena sodba Botos proti Komisiji, točka 42 in naslednje). Neizpolnitev enega samega pogoja torej že zadošča za sprejetje odločbe o zavrnitvi priznanja hude bolezni. Sodišče za uslužbence je glede teh pogojev presodilo tudi, da niso očitno neprimerni ali neustrezni za doseganje cilja identifikacije bolezni, ki so „primerljivo težke“ kot tiste, ki so izrecno navedene v členu 72 Kadrovskih predpisov (glej sodbo Sodišča za uslužbence z dne 28. septembra 2011 v zadevi Allen proti Komisiji, F-23/10, točka 49).
- 77 Štiri bolezni, ki so izrecno navedene v členu 72 Kadrovskih predpisov, imajo namreč lahko v nekaterih primerih precej hude fizične in psihične posledice, so trajne ali kronične ter zahtevajo težke terapevtske posege, zaradi česar je nujno, da je predhodna diagnoza jasno postavljena, za to pa so potrebne posebne analize ali preiskave. Te bolezni lahko za zadevno osebo pomenijo tudi tveganje hude oviranosti (glej zgoraj navedeno sodbo Allen proti Komisiji, točka 50).
- 78 Poleg tega je iz samega besedila člena 72(1) Kadrovskih predpisov razvidno, da, čeprav gre za eno od štirih bolezni, ki so v tem členu izrecno naštete, je zgolj posebno težke primere mogoče opredeliti kot težke bolezni, na podlagi katere so zadevne osebe upravičene do sistema, ki je ugodnejši in se uporabi v primeru priznanja take bolezni (glej zgoraj navedeno sodbo Allen proti Komisiji, točka 51).

- 79 Glede preverjanja, ali je zavrnitev priznanja, da je bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo huda bolezen, napačna, je treba spomniti na ustaljeno sodno prakso, navedeno v točki 61 te sodbe, v skladu s katero se pravna sredstva, določena v Kadrovskih predpisih, načeloma ne morejo uporabiti za izpodbijanje zdravniških presoj v ožjem pomenu, ki jih je treba šteti za dokončne, če so bile opravljene v skladu z zakonskimi pogoji (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 19. januarja 1988 v zadevi Biedermann proti Računskemu sodišču, 2/87, točka 8; in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 1993 v združenih zadevah Blackman proti Parlamentu, T-33/89 in T-74/89, točka 44).
- 80 Vendar mora Sodišče za uslužbence, ne da bi dvomilo v zdravniške presoje, ki podpirajo odločbo, s katero je povrnitev stroškov hospitalizacije omejena na 85 %, preveriti, ali je OPI pri zavrnitvi ugotovitve, da je bila bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo huda bolezen, pravilno presodil dejstva in natančno uporabil upoštevne zakonske določbe (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 7. novembra 2002 v zadevi G proti Komisiji, T-199/01, točka 59, in z dne 12. maja 2004 v zadevi Hecq proti Komisiji, T-191/01, točka 63).
- 81 Sodišče za uslužbence mora torej v okviru omejenega sodnega nadzora, ki ga mora izvajati na zdravstvenem področju, preveriti, ali ni OPI pri zavrnitvi opredelitve bolezni, zaradi katere je bilo treba S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirati, kot hude bolezni, storil očitne napake s tem, da je iz zdravniških ugotovitev, s katerimi je bil seznanjen – o katerih pa Sodišče za uslužbence ne more odločati, razen kadar upravni organ izkrivi njihov pomen – sklepal, da ta merila niso kumulativno izpolnjena (glej zgoraj navedeno sodbo Botos proti Komisiji, točka 41).
- 82 OPI se je v obravnavanem primeru v odločbi o zavrnitvi pritožbe oprl na mnenje uradnega zdravnika z dne 18. maja 2010, ki je ugotovil, da „nista izpolnjena najmanj dva od bistvenih kriterijev, [ki so navedeni v točki 1, poglavje 5, naslova III SIP], in sicer neugodna prognoza pričakovane življenjske dobe in obstoj ali dejansko tveganje invalidnosti/hude oviranosti“ in potrdil odločbo urada za obračun, da za povračilo ne uporabi stopnje 100 % za hude bolezni, ampak le običajno stopnjo 85 %. OPI torej ni storil očitne napake s tem, da je iz zdravniških ugotovitev, s katerimi je bil seznanjen, sklepal, da v SIP določeni pogoji za opredelitev bolezni kot hude in torej za uporabo stopnje povračila 100 % niso bili izpolnjeni.
- 83 Preveriti je treba, ali se je urad za obračun pri uporabi mnenja uradnega zdravnika dejansko oprl na pogoje, navedene v točki 75 te sodbe, na podlagi katerih se bolezen lahko opredeli kot „huda“.
- 84 V zvezi s tem je iz sodne prakse razvidno, da v primerjavi s poročilom zdravniške presoje v ožjem pomenu, ki ga izdelala zdravniška komisija ali celo invalidska komisija, torej komisija, katere pravila delovanja zagotavljajo jamstvi enakosti strank in objektivnosti, samostojna mnenja uradnih zdravnikov institucij ne zagotavljajo enake stopnje jamstva na področju enakosti strank (glej zgoraj navedeno sodbo Allen proti Komisiji, točke od 68 do 70).
- 85 Sodišče za uslužbence mora torej, kadar odloča o zavrnitvi priznanja obstoja hude bolezni opraviti temeljitejši preizkus kot pri odločanju na podlagi člena 73 ali 78 Kadrovskih predpisov ob sodelovanju zdravniške ali invalidske komisije. Jasno je, da sodišče ni ustrezno zdravniško usposobljeno, da bi lahko potrdilo ali zavrnilo zdravniško presajo ali da bi izbiralo med več nasprotujočimi si zdravniškimi presojami (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Allen proti Komisiji, točki 70 in 71).
- 86 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da merila hude bolezni (skrajšanje pričakovane življenjske dobe, kronična bolezen, nujnost zahtevnih diagnostičnih in/ali terapevtskih postopkov ter obstoj ali tveganje hude oviranosti) spadajo v okvir zdravniške presoje, ker se uradni zdravnik ali medicinski odbor SSZZ pri ugotavljanju, ali je izpolnjen kateri izmed pogojev, ne omejita na ugotavljanje dejstev, ampak opravita dejansko presajo teh pogojev, za katero je potrebna zdravniška usposobljenost (zgoraj navedena sodba Allen proti Komisiji, točka 75).

87 Vendar, čeprav preizkušanje sodišča ne vključuje zdravniških presoj v ozkem pomenu, kot so te, ki se nanašajo na težo bolezni, se mora sodišče, kadar tožeča stranka tako kot v obravnavanem primeru izpodbija presojo upravnega organa, ki se nanaša na njeno stanje, s tem, da kritizira zdravniško mnenje, na katerem ta presoja temelji, prepričati, da je uradni zdravnik opravil dejanski in natančen preizkus njenega stanja. V zvezi s tem je treba pojasniti, da mora upravni organ dokazati, da je bila taka presoja opravljena (zgoraj navedena sodba Allen proti Komisiji, točka 76).

88 V mnenju uradnega zdravnika z dne 18. maja 2010, ki ga je OPI zaprosil, da poda mnenje glede tega, ali je mogoče bolezen, zaradi katere je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo operirana, opredeliti kot hudo bolezen v smislu naslova III, poglavje 5, točka 1, SIP je navedeno:

„[...]

2. bolezen, zaradi katere je morala biti [S. Trampuz de Pretis Cagnodo] operirana, ni mogoče šteti za hudo bolezen na podlagi pogojev, določenih v SIP (naslov III, poglavje 5, točka 1).

Gre namreč za ortopedsko bolezen [...]

Ta bolezen sama po sebi ne pomeni neugodne prognoze pričakovane življenjske dobe; poleg tega življenje pacientke ni bilo nikoli ogroženo niti med hospitalizacijo.

Glede na ugotovitve ortopeda [S. Trampuz de Pretis Cagnodo] (poročilo z dne 22. [marca] 2010) je stanje pacientke trenutno povsem zadovoljivo.

„Klinični in radiološki izvid je odličen“ [...]

Najmanj dva temeljna pogoja, ki se zahtevata za ugotovitev hude bolezni, nista izpolnjena, torej neugodna prognoza pričakovane življenjske dobe in obstoj ali dejansko tveganje invalidnosti/hude oviranosti.“

89 V obravnavanem primeru je treba pojasniti, da S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni sledila postopku, ki je naveden v točki 3, poglavje 5, naslova III SIP, za predlog za priznanje hude bolezni, na podlagi katerega se, če je pridobljeno, stoddstotno krijejo stroški, nastali zaradi hude bolezni od datuma izdaje zdravniškega potrdila, ki se priloži predlogu za priznanje, do največ 5 let, ampak se je v pripombah, ki jih je podala na plačilni nalog št. 10, in v pritožbi omejila na zahtevek, naj se bolezen opredeli za hudo z namenom stoddstotnega povračila stroškov hospitalizacije, ki so zaradi nje nastali. V teh okoliščinah je bilo treba presojo štirih pogojev, navedenih v točki 1, poglavje 5, naslova III SIP, opraviti glede na zdravstveno stanje S. Trampuz de Pretis Cagnodo, kakršno je bilo tik preden je bila hospitalizirana.

90 Iz besedila mnenja uradnega zdravnika z dne 18. maja 2010 je razvidno, da glede pogoja obstoja ali tveganja hude oviranosti temelji na zdravstvenih podatkih, navedenih v poročilu z dne 23. marca 2010, ki ga je izdelal ortoped S. Trampuz de Pretis Cagnodo, torej eno leto po tem, ko so bili na njej opravljeni kirurški posegi, in da je bila presoja tega pogoja opravljena na podlagi zdravstvenega stanja S. Trampuz de Pretis Cagnodo maja 2010, in ne na podlagi zdravstvenega stanja tik pred hospitalizacijo februarja 2009.

91 Iz tega je razvidno, da je mogoče, da tveganje hude oviranosti pred hospitalizacijo S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni bilo pravilno ugotovljeno.

92 Vendar ta napaka pri uporabi upoštevanih pogojev ne more biti razlog za razglasitev ničnosti odločbe urada za obračun, s katero je bilo zavrnjeno, da se bolezen opredeli kot huda. Iz menja uradnega zdravnika z dne 18. maja 2010 je namreč razvidno tudi, da se uradni zdravnik ni omejil na preizkus, ali je bil izpolnjen zgolj eden izmed štirih pogojev, navedenih v točki 1, poglavje 5, naslova III SIP, ampak se je opredelil tudi glede drugega pogoja, torej glede neugodne prognoze pričakovane življenjske

dobe. V zvezi s tem je v zgoraj navedenem mnenju navedel, da ortopedska bolezen, zaradi katere je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirana, ne pomeni neugodne prognoze pričakovane življenjske dobe in da S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni bila nikoli v smrtni nevarnosti niti med hospitalizacijo.

- 93 Ker so pogoji za ugotovitev hude bolezni kumulativni in morajo biti v celoti izpolnjeni, ne glede na različne stopnje, v teh okoliščinah dejstvo, da v obravnavanem primeru eden izmed pogojev ni izpolnjen, zadošča za zavrnitev ugotovitve, da je bolezen, zaradi, katere je bila S. Trampuz de Pretis Cagnodo hospitalizirana, huda bolezen. Urad za obračun torej ni storil očitne napake pri presoji s tem, da je zavrnil, da se njena bolezen opredeli kot huda, na podlagi mnenja uradnega zdravnika z dne 18. maja 2010, v katerem je ta ugotovil neobstoj neugodne prognoze pričakovane življenjske dobe.
- 94 Ker edini razlog, ki je bil naveden v podporo tretjemu predlogu, ni bil utemeljen, odločbe urada za obračun, kakor je razvidna iz spornega plačilnega naloga, o omejitvi povračila stroškov hospitalizacije na 85 %, ker bolezen S. Trampuz de Pretis Cagnodo ni bila opredeljena kot „huda“ bolezen, ni treba razglasiti za nično.

Peti predlog, kot je pojasnjen s prvim predlogom nadaljnje vloge, zoper odločbo urada za obračun, kakor je razvidna iz spornega plačilnega naloga, da se tožečima strankama prepusti plačilo zneska 28.800 EUR za stroške nastanitve, ki se štejejo za previsoke

- 95 Tožeči stranki v podporo temu predlogu navajata en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.

Trditve strank

- 96 Tožeči stranki se strinjata z ugotovitvijo urada za obračun, da so stroški nastanitve, ki jih je zaračunala klinika Anthea previsoki. Znesek z DDV 1 440 EUR na dan, naj bi bil nedvomno previsok za opravljene storitve, torej nastanitev v preprosti sobi običajnih dimenzij z običajno opremo, ki vključuje bolniško posteljo in stol in ki je enaka vsem drugim sobam klinike, ter gostinsko storitev, ki je bila po mnenju S. Trampuz de Pretis Cagnodo preprosta in povsem povprečna.
- 97 Glede vprašanja, kdo mora plačati znesek 28.800 EUR za stroške nastanitve, ki jih urad za obračun šteje za previsoke, tožeči stranki na prvem mestu navajata, da urad za obračun zneska, ki je bil zaračunan za nastanitev, glede na njegovo višino ne bi smel plačati kliniki Anthea, ne da bi ju prej o tem obvestil. Na podlagi takega obvestila bi lahko plačilu nasprotovali in navedli, da je klinika Anthea S. Trampuz de Pretis Cagnodo pred hospitalizacijo obvestila, da so stroški nastanitve 300 EUR na dan. Ravnanje urada za obračun naj bi tožečima strankama onemogočilo pravočasno ukrepanje in naj bi ju postavilo pred dokončno dejstvo, da morata plačati znesek, za katerega urad za obračun šteje, da je previsok.
- 98 Na drugem mestu tožeči stranki navajata, da jima upravni organ ni nikoli predlagal, da bi bilo koristno, da bi se uradu za obračun poslal predračun glede stroškov nastanitve.
- 99 Na tretjem mestu menita, da je urad za obračun ravnal nedopustno in zelo škodljivo ne le glede njiju, ampak predvsem glede SSZZ, ki je plačal znesek, ki ni bil dolgovan. Ker je lahko v teh okoliščinah le Komisija ukrepala proti kliniki Anthea, da bi dosegla povračilo preveč plačanega zneska, tega zneska ne bi smela prenesti na tožeči stranki.
- 100 Na četrtem mestu tožeči stranki trdita, da vsekakor ne moreta odgovarjati za škodo, ki je nastala zaradi nepozornosti, neprevidnosti in nepreudarnosti urada za obračun.
- 101 Komisija meni, da trditve tožečih strank niso utemeljene.

- 102 Na prvem mestu, Komisija trdi, da je urad za obračun, potem ko je bilo izdelano mnenje medicinskega odbora, del nastanitvenih stroškov, za katere je bilo ugotovljeno, da so glede na običajne stroške v državi, v kateri so nastali, previsoki, naložil tožečima strankama na podlagi člena 20(2) Skupnih pravil. Komisija v zvezi s tem opozarja, da je M. A. de Pretis Cagnodo prejel kopijo dopisa z dne 5. februarja 2009, s katerim je urad za obračun kliniko obvestil o kritju stroškov hospitalizacije S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki ji je bil priložen informativni dokument Urada „za vodenje in plačevanje posameznih pravic“ (PMO; v nadaljevanju: informativni dokument) glede zgornje meje povračila in izterjave plačanih zneskov, v katerem je med drugim opozorjeno, da zneski, plačani na podlagi SSZZ niso nujno taki, ki se povrnejo na podlagi člena 72 Kadrovskih predpisov, ampak jih je mogoče nato izterjati od zavarovanca.
- 103 Na drugem mestu, Komisija naj bi, potem ko je S. Trampuz de Pretis Cagnodo izpodbijala plačilni nalog št. 10, dokazala skrbnost s tem, da je preverila podrobnosti nastanitve in ji posredovala zadostna pojasnila. Poleg tega je uradni zdravnik v skladu s členom 41 Skupnih pravil zadevo posredoval medicinskemu odboru, ki je podal mnenje na zasedanju 10. decembra 2009. Komisija meni, da je iz zapisnika navedene seje razvidno, da so bili stroški, ki se povrnejo, izračunani na podlagi upoštevne zakonodaje, pri čemer so se za referenčno vrednost šteli običajni stroški za enako vrsto nastanitve v državi, v kateri so nastali.

Presoja Sodišča za uslužbenca

- 104 Ni sporno, da se na podlagi člena 20(2) Skupnih pravil pri storitvah, za katere ni določen najvišji znesek povračila, kot so stroški nastanitve med hospitalizacijo, del stroškov, ki se štejejo za previsoke v primerjavi z običajnimi stroški v državi, v kateri so nastali, ne povrne. Poleg tega ni sporno, da na podlagi te določbe, del stroškov, ki se štejejo za previsoke, za vsak primer posebej določi urad za obračun SSZZ.
- 105 Stranke se v obravnavanem primeru strinjajo, da je cena 1 440 EUR na dan, ki jo je zaračunala klinika Anthea, previsoka v primerjavi s povprečnimi običajnimi stroški za to vrsto storitve v Italiji in zlasti v primerjavi s ceno z DDV 300 EUR na dan, ki jo je uslužbenec klinike Anthea ustno navedel S. Trampuz de Pretis Cagnodo preden je bila hospitalizirana. S. Trampuz de Pretis Cagnodo je v zvezi s tem v spis dodala izjavo priče, ki je bila z njo 13. januarja 2009, ko se je pri kliniki Anthea pozanimala o ceni nastanitve. Iz pričanja tožečih strank je razvidno, da so bile v skladu z informacijami, ki jih je ustno navedel zgoraj omenjeni zaposleni, takratne cene klinike Anthea 216 EUR na dan za večposteljno sobo, katere stroške je krilo skupno zdravstveno zavarovanje, in 300 EUR na dan za enoposteljno sobo, katere stroške je krilo zasebno zavarovanje.
- 106 Vendar se stranke ne strinjajo glede tega, ali stroške nastanitve, ki se štejejo za previsoke, torej 28.800 EUR, kot trdita tožeči stranki, krije urad za obračun, ker pred plačilom računa, ki ga je izdala klinika Anthea, ni kontaktiral tožečih strank, ali se jih, kot trdi Komisija, prepusti M. A. de Pretis Cagnodu in odbije od njegove starostne pokojnine.
- 107 Najprej je treba ugotoviti, da je možnost zavarovancev, da lahko v skladu s členom 30 skupnih pravil koristijo predplačila, ki jim omogočajo plačilo velikih stroškov, v obliki kritja hospitalizacije, nesporno ugodnost. Če bi se upravičencem ob vložitvi zahtevka za kritje poslal informativni dokument, bi se jih s tem spodbudilo, da bi se zlasti pri zdravstveni ustanovi pozanimali o morebitnih stroških, ki bi jim lahko nastali, in jih primerjali z veljavnimi SIP, da bi se izognili stroškom, za katere bi se lahko izkazalo, da jih SSZZ ne povrne, tako da bi jih morali plačati sami. V zvezi s tem je treba dodati, da SIP glede stroškov nastanitve med hospitalizacijo ne določa zgornje meje.

- 108 V obravnavanem primeru je S. Trampuz de Pretis Cagnodo, čeprav se je pri kliniki Anthea pozanimala o stroških nastanitve, ki ji bodo nastali, prejela le ustne informacije, ne pa pisnega dokumenta, ki bi imel dokazno vrednost. Vendar je treba dodati, da, čeprav je bilo zaželeno, da zavarovanci tak dokument pridobijo, niti v skupnih pravilih niti v SIP ni odločbe, na podlagi katere bi morali pridobiti predračun v določeni obliki in ga posredovati uradu za obračun skupaj z zahtevo za kritje.
- 109 V teh okoliščinah tožečima strankama ni mogoče očitati, da sta kršili kakršnokoli obveznost ali pravno pravilo. Ker zgornja meja za stroške nastanitve v primeru hospitalizacije v SIP ni določena, tožeči stranki namreč nista mogli primerjati stroškov, ki jih je navedla klinika Anthea, z zneskom, ki bi bil povrnjen. Tudi če bi kontaktirali urad za obračun, da bi se pozanimali, ali so stroški nastanitve v znesku 300 EUR na dan povrnjeni, bi bil odgovor vsekakor pritrdilen, saj je navedeni urad v plačilnem nalogu št. 10 povrnil navedene stroške v višini 720 EUR na dan.
- 110 Komisija ima glede kritja stroškov hospitalizacije dvojno vlogo.
- 111 Prvič, Komisija mora v skladu s členom 27 Uredbe št. 1605/2002, ki se po analogiji uporabi za upravljanje SSZZ na podlagi člena 43 skupnih pravil, zagotoviti izvrševanje prihodkov in odhodkov v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.
- 112 V zvezi s tem je iz člena 52 Skupnih pravil razvidno, da Komisija na podlagi pooblastila drugih institucij upravlja SSZZ in da mora določiti pravila za povračilo zdravstvenih stroškov tako, da se ohrani finančno ravnotežje sistema med odhodki in prihodki. Na podlagi načela dobrega upravljanja morata Komisija in urad za obračun SSZZ, katerega ustanovitev je med nalogami upravljanja Komisije in katerega nadzor v zvezi s spoštovanjem načel dobrega finančnega upravljanja zagotavlja centralni urad, nadzorovati, da se s sredstvi SSZZ ne plača računov hospitalizacije, katerih zneski so očitno preveliki v primerjavi s povprečnimi stroški podobnih storitev v državi, v kateri so stroški nastali. V obravnavanem primeru bi moral biti urad za obračun glede na njegov sedež seznanjen s povprečnimi cenami nastanitve v zdravstvenih ustanovah v Italiji in ukrepati, ko je klinika Anthea v obravnavanem primeru izdala račun v znesku 57.600 EUR za štiridesetdnevno nastanitev S. Trampuz de Pretis Cagnodo.
- 113 Drugič, v okviru kritja stroškov hospitalizacije ima Komisija dolžnost skrbnega ravnanja glede osebja institucij Unije, ki so upravičenci SSZZ.
- 114 Ta dolžnost skrbnega ravnanja zavezuje Komisijo in torej tudi urad za obračun SSZZ, če prejme račun, kot je ta, ki ga je uradu za obračun poslala klinika Anthea, torej račun z zelo visokim zneskom, na katerem je, čeprav so zdravstvene storitve našteje in opisane, nastanitev preprosto zaračunana za 40 dni po ceni 1 440 EUR na dan brez kakršnekoli podrobnosti glede vrste sobe ali dodatnih storitev, ki bi lahko upravičile tako visok znesek, da takega računa ne plača takoj, čeprav je bilo zahtevano kritje, ampak da pridobi pisno obrazložitev zdravstvene ustanove, ki je izdala račun, in obvesti zavarovanca, ki mu bo urad za obračun v večini primerov naložil vsaj del stroškov hospitalizacije ali, če je to potrebno kot v obravnavanem primeru, celoto stroškov, ki se štejejo za previsoke.
- 115 Če bi urad za obračun v obravnavanem primeru tožeči stranki kontaktiral, preden je plačal račun, ki mu ga je poslala klinika Anthea, bi tožeči stranki lahko pravočasno navedli, da sta bili obveščeni, da je cena nastanitve 300 EUR na dan.
- 116 Zaradi ravnanja urada za obračun, ki je brez kakršnegakoli poizvedovanja plačal račun, pa so se stroški SSZZ neupravičeno zvišali, saj je urad za obračun namesto povračila 85 % stroškov namestitve za 30 dni po ceni 300 EUR na dan odobril povračilo po ceni 720 EUR na dan.

- 117 Tožeči stranki tako ne dolgujeta le zneska 28.800 EUR za stroške nastanitve, ki jih urad za obračun šteje za previsoke, ampak tudi 15 % zneska za 30 dni nastanitve po ceni 720 EUR na dan, pri čemer bi bil dolgovani znesek bistveno nižji, če bi bila nastanitev zaračunana po ceni, ki je bila posredovana S. Trampuz de Pretis Cagnodo.
- 118 Ugotoviti je torej treba, da urad za obračun in torej tudi Komisija s tem, da pred plačilom računa od klinike Anthea nista zahtevala pojasnil glede zneska, zaračunanega za nastanitev, in tožečih strank nista obvestila o navedenem znesku, nista izpolnila obveznosti, ki sta jih imela do tožečih strank na podlagi načela dobrega upravljanja in dolžnosti skrbnega ravnanja.
- 119 Ker je tožbeni razlog v podporo petega predloga utemeljen, je treba odločbo urada za obračun, kakor je razvidna iz spornega plačilnega naloga, da se tožečima strankama prepusti plačilo zneska 28.800 EUR za stroške nastanitve, ki se štejejo za previsoke, razglasiti za nično.
- 120 Glede na navedeno o osmem predlogu tožečih strank, naj se odredijo pripravljalni ukrepi, ni treba odločiti.

Stroški

- 121 V skladu s členom 87(1) Poslovnika se ob upoštevanju drugih določb iz poglavja 8 naslova II navedenega poslovnika neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar je v členu 88 navedenega poslovnika določeno: „[s]tranki, čeprav je uspela, se lahko naloži delno ali celotno plačilo stroškov, če naj bi bilo to upravičeno zaradi njenega ravnanja, tudi pred vložitvijo tožbe, zlasti če je ta stranka nasprotni stranki povzročila stroške brez razloga ali iz nagajivosti“.
- 122 V obravnavanem primeru iz zgoraj navedenih razlogov izhaja, da sta tožeči stranki s predlogi zoper sporni plačilni nalog uspeli le delno, tako da Komisija glede navedenih predlogov ni uspela le delno, ter da sta imeli tožeči stranki zaradi nezakonitega ravnanja urada za obračun dodatne stroške glede na to, da so bili stroški bivanja, ki so bili povrnjeni v višini 85 %, bistveno višji od stroškov, ki sta jih tožeči stranki lahko pričakovali.
- 123 Glede na okoliščine obravnavanega primera in na pojasnilo, da se člen 88 Poslovnika ne uporablja le, če je upravni organ tožečima strankama naložil plačilo stroškov, povzročenih brez razloga ali iz nagajivosti, Komisija nosi svoje stroške, vključno s stroški, ki jih je priglasila v okviru predloga za izdajo začasne odredbe, in stroške, ki sta jih priglasili tožeči stranki, vključno s stroški, ki sta jih priglasili v okviru predloga za izdajo začasne odredbe.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba urada za obračun Ispra (Italija), kakor je razvidna iz plačilnega naloga št. 10 z dne 1. oktobra 2009, da se M. A. de Pretis Cagnodu prepusti plačilo zneska 28.800 EUR za stroške nastanitve S. Trampuz de Pretis Cagnodo, ki se štejejo za previsoke, se razglasi za nično.**
- 2. V preostalem se tožba zavrne.**
- 3. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila M. A. de Pretis Cagnodo in S. Trampuz de Pretis Cagnodo.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 16. maja 2013.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednica
M. I. Rofes i Pujol